

Til § 38.

Skibsregistreringslovens § 56 indeholder regler om udslettelse af registrerede pantebrev, der forelægges med en i sin form behørig kvittering eller som er kendt døde og magtesløse.

De i udkastets § 38 foreslåede regler er overensstemmende med gældende praksis og i princippet svarende til tinglysningslovens § 11.

I udkastets stk. 2 har man, i modsætning til tinglysningslovens § 11, stk. 2, udtrykkeligt nævnt „bevis for mortifikation“, da mortifikation ikke kan betragtes som en ophørsgrund, og derfor ikke kan anses for dækket af udtrykket „ophørt ifølge retsbeslutning“.

Reglen i stk. 2 gælder kun negotiable dokumenter, og der vil følgelig intet være til hinder for, at et skadesløsbrev — som det også hidtil har været praksis — udslettes på grundlag af en løs kvittering, medmindre skadesløsbrevet indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at det originale dokument skal fremlægges i kvitteret stand ved udslettelsen.

Til § 39.

Den foreslåede regel er stemmende med praksis, jfr. endvidere tinglysningslovens § 17, stk. 4, og § 18, stk. 1, sidste punktum.

Til § 40.

Reglen i stk. 1 om, at prioritetsvirkningen regnes fra anmeldelsen af dokumentet til registrering, er i overensstemmelse med den gældende lovs § 21, stk. 1, og tinglysningslovens § 25.

Da der, som nævnt i bemærkningerne til § 9, ikke kan tillægges distriktskontorenes behandling af de til registrering modtagne dokumenter nogen privatretlig betydning, er prioritetsvirkningen alene knyttet til indførelsen i den hos overregistrator førte dagbog også i de tilfælde, hvor dokumentet indleveres til registrering gennem et distriktskontor udenfor København.

Om skibsregistrets ekspeditionstid henvises til bemærkningerne til § 9.

Hvis flere dokumenter anmeldes samme dag, regnes de efter den gældende lovs § 21 som samtidige. For adkomster gælder dog efter § 39, stk. 5, den særlige regel, at registreringen ikke kan fuldbyrdes, før retsforholdet mellem anmelderne er opgjort ved overenskomst eller dom.

Efter tinglysningslovens § 25, sidste punktum, gælder som almindelig hovedregel, at de på samme dag anmeldte dokumenter ligestilles.

Kommissionen er af den opfattelse, at tinglysningslovens regel næppe umiddelbart kan overføres til skibsregistreringen, da man, for såvidt det drejer

sig om dokumenter, der vedrører adkomstforholdene, af offentligretlige grunde må have forholdet bragt i orden.

Man har overvejet en regel, hvorefter de samme dag anmeldte dokumenter begge afvises, hvis der foreligger uklarhed i adkomstforholdet, men mener dog ikke, at denne vej er farbar, da man herefter kan risikere, at et senere anmeldt tredje dokument registreres med prioritet forud for de to afviste dokumenter.

Man er sluttelig blevet stående ved den i stk. 2 formulerede regel, hvorefter de samme dag anmeldte dokumenter principielt betragtes som ligestillede, men således at man, hvis dette ville medføre en uklarhed i adkomstforholdet, registrerer begge dokumenter sideordnet med fastsættelse af en frist efter reglen i § 37, stk. 3, for fremskaffelse af de fornødne bevisligheder til klarlæggelse af forholdet.

Overholdes fristen ikke, må de stridende rettighedshavere, der ved fristens fastsættelse har haft anledning til at søge striden afgjort ved domstolene eller på anden måde, finde sig i at blive udslettet af registret.

Det siger sig selv, at der ved registreringen må gives begge adkomstdokumenterne anmærkning om den samtidige registrering af det modstridende dokument.

Registreringen må i et sådant tilfælde — som nævnt i bemærkningerne til § 37 — have karakter af en foreløbig notering i skibsregistret, der ikke iøvrigt kan medføre de sædvanlige virkninger af en adkomstregistrering som f. eks. offentliggørelse i Statstidende, berigtigelse af nationalitetscertifikatets ejerrubrik eller udslettelse af registret, hvis et af de anmeldte dokumenter angår salg af skibet til en person, der ikke opfylder nationalitetsbetingelserne.

Reglen i stk. 3 om retsstillingen for de rettigheder, der overføres fra udenlandsk register i medfør af § 7, stk. 2, er stemmende med den gældende skibsregistreringslovs § 48, stk. 1, (som ændret ved lov af 27. marts 1929) og sølovens § 3, stk. 3.

Er skibet erhvervet fra et land, der ikke har ratificeret den internationale panteretskonvention, må panterrettigheder efter den gældende lovs § 48, stk. 2, for at bevare deres gyldighed registreres inden 3 måneder, efter at skibet er registreret her i riget. Denne regel, der er en videreførelse af en århundredgammel praksis, støttet på en højesteretsdom fra 1846, blev lovfæstet i 1892.

Efter gældende norsk lov kan i et sådant tilfælde rettigheder, der har været registrerede i udenlandsk register, kun registreres i norsk register med ejerens samtykke.